

Un quart de segle per a la JNC

La Joventut Nacionalista de Catalunya, constituïda formalment l'any 1980, va néixer ara fa vint-i-cinc anys, amb la creació de JCDC, la secció de joves de Convergència Democràtica de Catalunya. Un sopar d'aniversari a Sallent (Bages) ha reunit antics i actuals militants per repassar trajectòries i apuntar la feina dels propers anys.

La Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC) s'entén com a escola de polítics; però també com a escola de patriotes. La frase, repetida diverses vegades en una nit d'aniversari, la va pronunciar, el primer de tots, Jordi Moltó i Biarnés, antic membre d'aquesta organització i actual alcalde de Sallent, la ciutat que va acollir el sopar de celebració dels vint-i-cinc anys de la JCDC-JNC.

Un quart de segle sona a molt de temps, per a una organització de joves. I potser per això la celebració es va voler dotar de la solemnitat que l'ocasió requeria. El 24 de novembre, en una carpa que protegia del fred del Bages, un miler d'assis-

tents va tastar les seves dosis de projectes i de nostàlgia.

Des de l'inicial nucli del Maresme de Convergència Democràtica de Catalunya (CDC), que va coincidir amb un altre grup de Barcelona enganxant pancartes a l'autopista amb els lemes "Una Catalunya per a tothom" i "Som una nació", l'any 1975, fins a les actuals propostes, que plantegen l'elaboració d'un nou estatut per al Principat de Catalunya, han passat moltes coses, en aquesta organització juvenil. La primera, el seu naixement, l'any 1976, quan s'acorda donar cos a aquest grup incipient i es crea l'Equip de Joves de CDC d'on, després de la confluència amb d'altres orga-

EL TEMPS

A l'aniversari de la JNC van assistir-hi representants del món social i polític català. El president Jordi Pujol i destacats càrrecs de CDC també van acompanyar les joventuts.

nitzacions, neix la Joventut Nacionalista de Catalunya, l'abril de 1980, a Platja d'Aro. I la segona, les més de 12.000 persones que han passat per les seves files, en aquests 25 anys, i que, tant si han persistit en la política activa com si no ho han fet, continuen duent el que molts defineixen com a "l'estigma JNC", una manera d'entendre el país i les relacions polítiques i socials que, afirmen, els acompanya com a marca de fàbrica. En tot cas, la festa va ser, en paraules d'Alexis Serra, actual secretari general adjunt, "per les sigles i per allò que embolcallen: els ideals".

En l'àmbit dels ideals, i malgrat estar units a un partit, CDC, que no se'n declara, ells es defineixen com a independentistes i treballen "sobre tota l'àrea del Principat de Catalunya per tal de ser una eina eficaç en la reconstrucció nacional de Catalunya dins l'àmbit dels Països Catalans". En l'aspecte organitzatiu, per tant, estricta implantació al Principat i reconeixement d'altres personalitats polítiques en la resta de la nació. I pel que fa als objectius polítics: "assolir la llibertat i igualtat de Catalunya amb la resta de pobles sobirans del món, a través de l'exercici del dret a l'autodeterminació". No els comporta contradiccions, el fet de ser les joventuts independentistes d'un partit que no ho és. En tot cas, l'aparent contradicció la resolen amb una metàfora: ells són els grumets que vigilen el rumb general d'un vaixell on hi ha de cabre molta més gent. Per a Albert Batalla, secretari general de l'organització juvenil, "CDC ocupa la centralitat política al Principat, i aquest és el seu paper". Per continuar amb les metàfores, explica que parteixen de la teoria que "anem en un tren i l'estació final és la independència; mentre hi arribem... -i per arribar-hi- ens interessa que a les parades intermitges hi pugui gent, no que en baixi".

"Malament, el dia que la JNC deixi d'incomodar Convergència", va afirmar des de la pantalla de vídeo gegant preparada per a les salutacions dels anteriors secretaris generals i presidents, Carles Campuzano, actualment diputat de CiU al parlament espanyol. En la trajectòria dibuixada per l'organització juvenil, des de l'activisme inicial i la posterior aten-

ció prioritària envers la formació, s'hi pot marcar un punt d'inflexió precisament en l'època que Campuzano va ocupar la secretaria general, punt que va representar, en les seves paraules, el "definitiu desacomplexament independentista" de l'organització, al mateix temps que s'acostava "a les qüestions que afecten els joves catalans i s'incardinava en els reptes i els problemes del món". Aquesta voluntat d'acostament quedava reflectida en el sopar de Sallent amb la prou diversa representació del món polític i social català que acompanyava la JNC en la seva commemoració.

Junt amb el repàs als anys passats, tot aniversari celebrat des de la continuïtat planteja, obligatòriament, reptes immediats i a llarg termini. Pel que fa als primers, i ara que el seu partit "adult", CDC, ha anunciat la federació amb Unió Democràtica de Catalunya (UDC), és inevitable preguntar-se per les relacions de les joventuts dels uns amb les joventuts dels altres.

En aquest sentit, Albert Batalla expressa que, si fins ara la coordinació pràcticament només se centrava en les campanyes, la nova situació genera una "voluntat de col·laborar més intensament amb Unió de Joves també en el dia a dia". Els termes d'aquesta col·laboració, o la seva periodització, encara no estan establerts.

I respecte al treball a més llarg termini? Albert Batalla explica que actualment es treballa, d'una banda, per abordar la qüestió de la immigració i, de l'altra "en l'elaboració d'un nou estatut que superi amb escreix l'actual i que incorpori el dret a l'autodeterminació". Aquest estatut, que serà presentat la tardor de l'any 2002, i que pretén ser la seva aportació a un debat que entenen més ampli, els ha de permetre, segons Batalla, "treballar i argumentar amb molta força les nostres posicions".

Núria Cadenas

Nou número ja a la venda

En quioscos, llibreries i per subscripció

I en el pròxim número...

Literatura i Guerra Civil

L'AVENÇ - Consell de Cent, 278 - 08007 Barcelona
93 488 34 82 - avenc@retemail.es
<http://www.lavenc.com>

BITLLET

La moral de la història.
A propòsit de *L'anglaise et le duc*
d'Eric Rohmer
À. Quintana
Contra el mecenatge
J.M. Muñoz

TEMES

L'Alhambra de Granada. Història d'un monument
amb història
S. Makariou i G. Martínez Gros

DOSSIER:

LA GUERRA DE SUCCESSIÓ. UN CONFLICTE EUROPEU
El príncep Jordi de Darmstadt i la conspiració
austriacista de Catalunya (1697-1705)

J.M. Torras i Ribé
La política anglesa en la Guerra de Successió
espanyola

Christopher Storrs
La Guerra de Successió i la casa d'Àustria
Friedrich Edelmayer.

La Guerra de Successió espanyola
en els territoris italians
Giulio Sodano

**APORTACIONS, PERFIL, TORNANT-HI A PENSAR,
MIRADOR, NOVETATS, LLIBRES, NOTÍCIES I
AGENDA**

Barcelona-Història. Quaderns, núm. 1
Nou suplement del Museu d'Història
de la Ciutat de Barcelona

desembre
264